

Långsjöleden 11,8 km

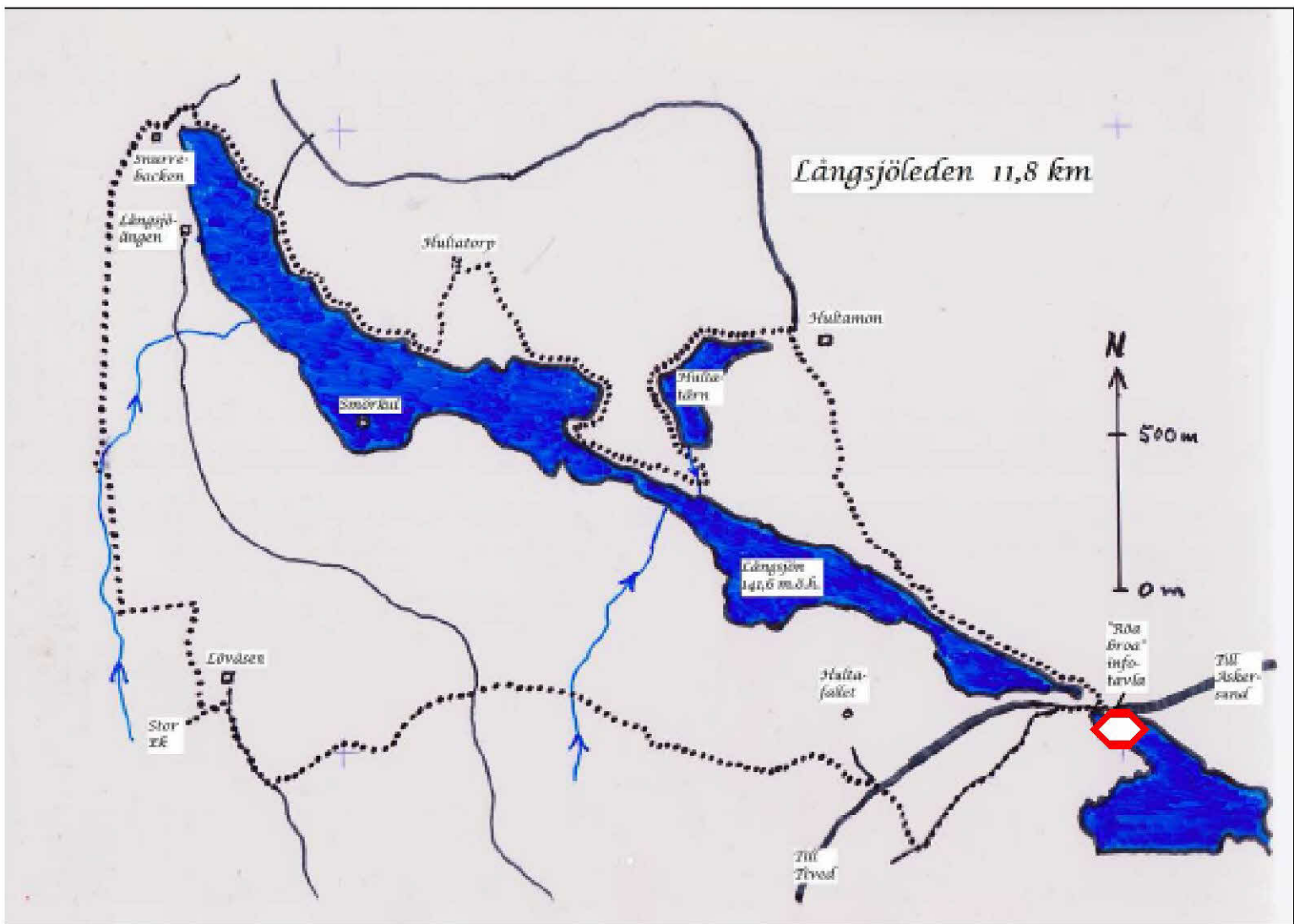
Röa Broa - början och slutet på lederna

Vandringen längs Långsjöleden börjar och går längs Långsjön på andra sidan av landsvägen. Leden går utmed Långsjöns strand. Långsjön är 4 kilometer lång. Bakom anslagstavlan skymtar Huvudsjön, i folkmun kallad Husjön.

Röa broa - 1931 byggdes vägen om och då försvann den rödmålade plankbron.

Tvårs över sjön ligger Skräddarbrbygget och Långsjöängen.

Stigen fortsätter efter stranden till Långsjöns ände. Här finns en liten rastplats. Vid västra änden av sjön ligger Snurrebacken och Långsjöängen, här gick en gång den gamla körvägen till Bergshult, tyvärr är den numera igenvuxen. Vandringsleden följer istället rågången (markerad gräns mellan olika fastigheter.) till Lövåsen. Här finns en stor ek. Stora Kampetorp passerar här finns stora myrstackar och gamla stenmurar

Skräddarebygget

Ända sedan 1600-talet har Skräddarebygget varit bebott. Skomakaren "Anders i Skräddarbygget" bodde här fram till 1920-talet då han dog. Hans hustru, Anna bodde här sedan ensam i många år. Under några år bodde ingen permanent på gården. Skogsarbetaren Bertil Gustafsson från det närbelägna Hultafallet rustade upp stället och bodde där i ett 20-tal år, därefter hade han det som fritidsbostad. Fastigheten är numera permanent-bostad och inrymmer också en antikvitetsaffär.

Hultamon

1717 meter från stora vägen
Hultamon finns dokumenterat från 1700-talet. Gården var tidigare ett arrendeställe under Domänverket. Vid Hultamon bodde skogarbetaren Göte Andersson nästa hela sitt liv. Göte flyttade hit, till sin farfar Oskar Moberg, som barn. Först på 1980-talet flyttade Göte till Askersund. Till Hultamon fanns ingen bilväg förrän på 1970-talet då det byggdes en skogsbilväg till Bergshult. Men det var vid Röa Broa som Göte hämtade sin post. En stig ledde ut till landsvägen. När det var vinter skottade Göte sin "postväg" med en vanlig skyffel. Vintern 1977/78 var snödjupet så stort att Göte fick ta en pall med sig och kliva upp på den för att kunna kasta snön över den **höga snökanten!** På senare år har man mätt Götes väg - 1717 m !

Hultatorp - ett bland många ödetorp i trakten

Hultatorp är dokumenterat i kyrk-böckerna redan på 1600-talet. Här fanns på 1900-talet två gårdar. Den ena brukades av Alfred Karlsson och den andra av August Andersson. August Andersson var född 1880 och gick ur tiden 1956. August anlätades ofta när det behöves ett extra handtag för att bygga hus eller gräva brunnar i bygden. August var en klurig gubbe, så när veterinären kom för att ta tuberkelprov på hans kor, så frågade veterinären efter namnet på kon. "Gissa" sa August, och veterinär svarade irriterat att han vare sig ville eller kunde gissa vad kon hette. - "Gissa" heter kon sa August.

Snurrebacken - ett undantagsställe

Ett litet torp som hörde till Stora Gryten. Snurrebacken som var bebott fram till 1930-talet. Det var ett undantagsställe för folket i Stora Gryten. - på ålderns höst, när yngre krafter tog över, så flyttade Aron och Stina hit. Huset i Snurrebackan hade två våningar. Till kammaren ovanpå ledde en utvändig trappa. I detta rum bodde på 1920-talet, Kalle Kryck. Kalle förflyttade sig fram med hjälp av två kryckor, där av namnet. Kalle slängde kroppen fram och fort gick det. Kalle flyttade sen till Askersund och bodde vid frälsnings-armen. Han stod i många år på torget och sålde Stridsropet. Det finns inga byggnader kvar av det gamla torpet. De byggnader som finns har tillkommit på 1960-talet.

Långsjöängen - hit kom aldrig elektriciteten

Långsjöängen är en av de fastigheter som tillkom under den så kallade järnbruksepoken, d v s i samband med att masugnar och hammarsmedjor började göra sitt intåg i Tivedsbygden.

Tidsmässigt betyder detta från mitten av 1600-talet.

De sista brukarna av Långsjöängen var Oskar och Elsa Karlsson. Oskar avled 1966 och Elsa avflyttade någon tid därefter. Gården brukades hela tiden minutiöst med gamla och beprövade metoder. I Långsjöängen drogs inte någon el in, när andra ställen elektrifierades 1947.

Det var rädslan för åskan som gjorde att man avstod.

Lövåsen

Lövåsen är belagt före mitten av 1600-talet, men en stenyxa som hittats på åkern av nutida brukare, tyder på här att här kanske människor passerat redan under den yngre stenåldern. Här bodde i början av 1900-talet Otto Pettersson, en erkänt yrkesskicklig smed och hans hustru Selma. Selma var mycket rädda om sina djur. Aldrig fick ett levande djur tas i från Lövåsen, för hon ville vara säker på att djuren inte for illa. Ottos söner, Joel och Sven Petterson, tog över gården och brukade den till 1964. Då såldes gården och blev fritidsbostad under nästan 30 år. Idag är Lövåsen åter bebott permanent. Åker- och skogsmark har lagts samman med Lilla Kampetorp.